

عنوان مقاله:

نقش عوامل ساختاری در هدایت گازهای متان و دی اکسیدکربن به تونل انتقال آب نوسود (ازگله - شمال باختر کرمانشاه)

محل انتشار:

دوفصلنامه یافته های نوین زمین شناسی کاربردی، دوره 15، شماره 29 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

امین جمشیدی - استادیار گروه زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه لرستان، خرم آباد

مصطفی صداقت نیا - دانشجوی دکترا، گروه زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

کبری میر بیک سبزواری - گروه زمین شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد، خرم آباد

خلاصه مقاله:

تونل انتقال آب نوسود با طولی بالغ بر ۴۵ کیلومتر به منظور هدایت و انتقال آب در شمال باختر کرمانشاه احداث شده است. این تونل از میان تاقدیس‌ها و ناودیس‌های متعددی عبور کرده و به محض وارد شدن محور آن به سازندهای گرو و گورپی گازهایی با حجم بیش از ۴۰۰ پی پی ام به داخل تونل زهکشی می‌شوند که عمدتاً مربوط به تاقدیس‌های ازگله و کردی قاسمان می‌باشند. در حوضه‌ی زاگرس سازندهای گرو و گورپی به عنوان سنگ‌منشا نفت با پتانسیل بالا شناخته می‌شوند و در منطقه مورد مطالعه با وجود کروژن غالب تیپ III که عمدتاً دارای منشا خشکی می‌باشد حجم زیادی از گازها که عمدتاً گازهای متان و دی‌اکسیدکربن می‌باشند، تولید می‌کنند. با توجه به گسترش سازندهای گرو و گورپی در منطقه، زون‌های مستعد گازخیزی در محور تونل به چهار بخش A,B,C,D تقسیم می‌شوند که بیش‌ترین حجم گاز تولید شده در تاقدیس کردی قاسمان و مربوط به زون D می‌باشد. گازهای تولید شده از این مناطق همراه حجم زیادی از آب از طریق شکستگی‌های تکتونیکی که عمدتاً درزه‌ها و گسل‌ها می‌باشند به داخل تونل هدایت می‌شوند که از بین آن‌ها گسل‌ها در تاقدیس کردی قاسمان و تاقدیس ازگله نقش بسیار مهمی دارند.

کلمات کلیدی:

سازند گرو، ساختارهای تکتونیکی، تولید گاز، تونل آبرسانی نوسود، کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1236110>

